malt wana ajal wet wiinaks muudetud, siis wõin mina tãna wiina weeks luua", Seda mõteldes wõttis Hans riiuli päält suure wiina pudeli, tõi eemalt teise tühja pange sinna ja kallas wiina pudeli seest wälja pange. Selle päále kallas ta esimesest pangest pudeli niisama palju jälle wet tãis ja pani pudeli wana koha päále, nagu ei oleks midagi sündinud.

Nüüd läks ta teiste pulmaliste hulka ja keegi ei olnud ta teust kõige pisemat märki saanud. Pea jõudis lõune aeg kätte ja road kanti lauale. Mis homiku lubatud, taheti nüüd tãita. Igale mehele pandi klaasid ette ja pulma talitaja tõi riiuli päält suure pudeli ja tãitis klaasid tãis. „Meie auustadud wallawanem elagu!" hüüdis wallawanema abimees, keda pulma oli kutsutud, tõusis püsti ja tõstis klaasi. Kõik tõusiwad püsti, lõiwad klaasid kokku ja lõnksasiwad siis korraga suhu. Aga oh sa pala silk! Wiin nähti enamiste igamehe suus weeks ümber muutnud olewat, sest suurem hulk lasksiwad seda loginal suust jälle wälja, sülitasiwad ja kirusiwad tãie suuga. „Elagu wallawanem!" hüüdis Hans naerdes nüüd taga järel. „Kärwagu ta! hüüdsiwad mehed, „tema, kes meie auustust nende jalgadega tallanud on!

„Meil ei näita sugugi Kaana pulmad olewat", hüüdis Hans kelmlikult naeratades, „aga ma tahan katsuda, kas ma neidseks muuta ei wõi. Et wiin weeks ennast muutnud siis pean ma wet wiinaks muuta katsuma!" Seda üteldes wõttis Hans nurgast pange, kuhu ta wiina sisse oli kallanud, läks sellega suure tõrre juurde, tegi, nagu laseks ta wet pange sisse tõistis siis sorinal pange jälle wälja ja wiis laua päále. „Ets kae!" hüüdis Hans nüüd wõib proowi teha, kas mu kunst midagi wäärt on wõi mitte!" Mitmed pistsiwad uudise himmuga klasid pange, paniwad siis suu ääre ja lasksiwad tilga keele päále. Ime lugu! See oli tõeste wiin, selge wiin, nagu ta olla wõis. Kõik ruttasiwad nüüd pange ääre wiina maitsema. Mitmed mehed waatasiwad ometi pool uskmata Hansu otsa; naeste imestlemine oli selle wastu Hansu tarkuse üle wäga suur.